

vi restriktionerne i forbindelse med burhønsene, og i dag er Danmark nettoimportør af æg, som er fremstillet under forhold, vi ikke har noget som helst kendskab til.

Derfor er vores budskab i dag, at det, vi skal gøre, er, at vi skal lave disse energibesparelser, så erhvervslivet er i stand til at bære byrden. Det skal ikke kun være ud fra nogle nettomodelberegninger i Finansministeriet, det skal også være ude i virkeligheden, ude i den virksomhed, som aldeles ikke passer ind i modelberegningerne, for dér er mangfoldigheden i dansk erhvervsliv heldigvis langt større, end disse modelberegninger er i stand til at samle op.

Modelberegninger taler om netto og taler om Danmark under ét, men der findes ingen nettovirksomheder, og der findes ingen gennemsnitsvirksomheder. De vil enten afvige på den ene eller på den anden måde. Nogle vil måske tjene penge på det her, men ganske mange vil komme til at tabe penge på det, og det vil ikke efter vores mening være nogen særlig god idé.

Så ligger der et forslag om motiveret dagsorden fra Venstre og Det Konservative Folkeparti, og man kan spørge om, hvorfor Fremskridtspartiet ikke er med på den, når vi nu er medforespørgere. Det skyldes det historiske faktum, at Venstre og Det Konservative Folkeparti jo var med på »Energi 2000«. Det er og var Fremskridtspartiet ikke. Vi kunne godt tilslutte os nogle af de underpunkter, der er i den dagsorden, men selve ouverturen til dagsordenen har vi svært ved at tilslutte os. Derfor vil situationen være den, når vi skal stemme om lidt, at vi stemmer imod den dagsorden, men altså ud fra ganske andre betragtninger, end f.eks. Socialdemokratiet og SF har gjort gældende. Vi stemmer imod denne dagsorden, fordi vi synes, den er for stram, ikke fordi vi synes, den er for slap.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er sagt flere gange i dag i løbet af den meget lange debat, at Danmark har et meget højt CO₂-udslip, og det er også blevet anfægtet, at det skulle være, fordi vi havde en specielt høj aktivitet. Det skulle være, fordi vi specielt havde en energiforsyningssammensætning, som gjorde, at vi jo fokuserede på fossile brændsler og ikke brugte hverken kernekraft eller vandkraft.

Det er jo alt sammen meget rigtigt; men det, der er det vigtige ved det høje danske CO₂-udslip, er, at vi faktisk bringer det ned, og at vi bringer det ned i en takt, som ikke er helt så god, som vi gerne ville have det ifølge »Energi 2000«, men som dog går den rigtige vej.

I Det Radikale Venstre er vi overbevist om, at afgifter er et velegnet instrument til at bringe os nærmere målet om at nedsætte CO₂-udslippet med 20 pct. op mod år 2005, og vi har derfor overhovedet ikke nogle intentioner om at afskaffe den CO₂-afgift, vi også selv har været med til at indføre.

Vi har medansvar for indførelse af CO₂-afgiften, men vi vil også gerne medgive, at den måske kunne være skruet sammen på en anden måde. Der er indhøstet erfaringer med den, om hvordan den fungerer og hvordan den bliver administreret; men vi har endnu ikke set den virkning, som forespørgerne her påstår der er tale om, nemlig at den er konkurrenceforvridende og koster arbejdspladser. Vi har ikke set det, og jeg synes, det er hr. Peter Hansen-Nords, fru Eva Møllers og hr. Kim Behnkes pligt, når de rejser en forespørgsel som denne i dag, at prøve at føre blot den mindste smule sandhedsbevis for, at de har ret i, at denne afgift er så skadelig, så konkurrenceforvridende og så samfundsødelæggende. Den bevisbyrde synes jeg faktisk at VKZ skulle prøve at løfte.

Om dagsordenen vil jeg sige, at den kan Det Radikale Venstre ikke stemme for. Vi synes, det er fuldstændig ulogisk, at man på den ene side tilslutter sig målsætningen med 20 pct.s nedsættelse af CO₂-udslippet i år 2005, samtidig med at man siger, at nogle af de allerede iværksatte foranstaltninger skal afskaffes.

Jamen så når man det da slet ikke. Det er da klart, at hvis man begynder at afskaffe nogle af de ting, man allerede har tilsluttet sig eller allerede har set virke, så når man i hvert fald ikke den målsætning, man har ønsket at opnå.

I den forbindelse vil jeg sige, at det jo er en sørgelig dagsorden, som hr. Peter Hansen-Nord og fru Eva Møller er medforslagsstillere til. Hvis man tænker på den diskussion, der har været tidligere i dag om, hvilken rolle man har, når man er i regering, og hvilken rolle man har, får eller påtager sig, når man kommer i opposition, og hvis man ser Danmarks miljøpolitik og energipolitik udefra, fra en lille satellit, så vil man kunne se, at der går en helt klar linje fra Christian Christensen fra Kristeligt Folkeparti over fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre og hr. Per Stig Møller fra Det Konservative Folkeparti og til hr. Svend Auken fra Socialdemokratiet.

Ingen udefra i omverdenen kan se, at der er noget afbræk i den linje. Det går fint og smukt i tråd med hinanden. Der har faktisk været ført